

datum 21-02-2008

volgnr.

Aanpak van de Mosquito?

Aanzet naar mogelijke strategieën

Naar aanleiding van ons standpunt van 18 februari 2008 over het gebruik van technische snufjes zoals de Mosquito, om kinderen en jongeren te verdrijven uit onze publieke ruimtes, kregen we verschillende reacties vanuit het Vlaams Parlement. Het Kinderrechtencommissariaat is daar uiteraard zeer verheugd over.

In overleg met de decreetgever wil het Kinderrechtencommissariaat graag nadenken over een mogelijke aanpak en strategie om een ruim gebruik van dergelijke demoniserende toestellen tijdig en preventief aan banden te leggen.

De problematiek is complex omdat hier verschillende bevoegdheidsterreinen een rol kunnen spelen. Verschillende strategieën kunnen ook op uiteenlopende manieren inspelen op de eigen initiatiefruimte van de burgers. Het is dus van belang om goed na te gaan welke consequenties de verschillende vormen van aanpak kunnen genereren.

De complexiteit ligt ook in de ruime gebruiksmogelijkheden van dergelijke technieken. Deze toestellen kunnen immers ingezet worden op verschillende domeinen, in verschillende ruimtes en settings en door verschillende bevoegde instanties of verantwoordelijken. Zo leren we uit andere landen dat er Mosquito's gebruikt worden in zowel openbare als private ruimten, zowel door overheden zelf als door private bedrijven. Voorbeelden zijn: stations, winkelcentra, parken, schoolpleinen na de schooluren...

We begrijpen helaas ook dat ze efficiënt zijn, in die zin dat kinderen en jongeren zeer snel de ruimte verlaten indien het instrument in werking gezet wordt. (Waar die jongeren dan wel naartoe gaan, is voor de gebruiker van de Mosquito blijkbaar andermans zorg.)

Kinderrechtencommissariaat

Leuvenseweg 86

1000 Brussel

tel.: 02-552 98 00

fax: 02-552 98 01

kinderrechten@vlaamsparlement.be

www.kinderrechten.be

Het spreekt voor zich dat de coördinerend Minister **Kinderrechten en Jeugd** hierover kan aangesproken worden. We hopen alvast dat zijn antwoord op een ingediende vraag¹ daaromtrent verhelderend zal zijn. We vernamen uit de pers dat ook de Minister van **Welzijn** hierover bevestigd zal worden².

Zonder volledigheid te kunnen garanderen, geven we hieronder enkele mogelijke pistes om dit probleem aan te pakken. Het lijkt ons aangewezen dat de verschillende bevoegde overheden nagaan welke aanpak het meest effect zou kunnen hebben.

- Aan dit soort instrumenten zijn **milieutechnische** aspecten verbonden in de zin van 'geluidsoverlast', maar ook de **gezondheid** van kinderen en jongeren (ook baby's) kan hiermee ondermijnd worden. Regulerend optreden in deze beleidsdomeinen doet wel de vraag rijzen naar de actiemogelijkheden van de kinderen en jongeren. Zullen zij in deze context zelf initiatief moeten nemen om hiertegen op te treden als zij hinder ondervinden? Zijn ze daarbij verplicht om, volgens de burgerrechtelijke logica, de geleden schade te bewijzen vooraleer een resultaat te behalen? Kunnen zij in deze wel autonoom optreden indien nodig? Bovendien rijst hier ook de vraag naar de correcte definiëring van te nemen maatregelen. Nieuwe vragen dus, die moeten onderzocht worden.

- Anderzijds hebben ook de lokale overheden hier zeker een taak. Zij staan voor een groot deel in voor het behoud van de openbare orde en dus ook voor de maatregelen om deze te bewaren. Deze piste moet zeker nog verder onderzocht worden. Met **lokale (politie)verordeningen** zou het gebruik van dergelijke instrumenten relatief eenvoudig kunnen verboden worden. Dit zou de minderjarigen alvast in een comfortabelere positie brengen gezien zij dan zelf geen initiatief moeten nemen.

- Indien wenselijk of nodig zouden lokale overheden hiertoe kunnen gestimuleerd worden door de **federale overheid**, de Minister van Binnenlandse Zaken. Daarnaast zou ook de federale wetgever een **algemeen verbod** kunnen uitvaardigen.

Tot slot herhalen we onze bezorgdheid over de toenemende intolerantie naar kinderen en jongeren en het gedrag dat ze stellen. We herhalen dat de meeste minderjarigen geen overlast veroorzaken of strafbare feiten plegen, ook al lijkt dat soms anders wanneer men de media leest. We bepleiten opnieuw een positieve houding naar kinderen en jongeren alsook de meerwaarde van investeringen in jeugd in plaats van het zonder meer verwijderden van jeugd uit publieke en private ruimten.

Ankie Vandekerckhove
Kinderrechtencommissaris

¹ Vraag om uitleg van Jos Stassen, *Parl. St.*, nr. 795 (2007-2008)

² Vraag om uitleg van Vera Van der Borght (nog niet gepubliceerd)